

UN ESEMPAR
PENTRU CAPITALA... 50 BANI

Acastă fôia esse uă dată pe săptămână :
DUMINECA
Abonamentele se încep numai cu No. 1, 13, 26 și 39.
Abonamentele se fac în Pasagiul Român Nr. 9 și 11, prin districte pe la corespondenți sêu prin postă, trâmîțînd prețulu.
Abonamentele neplătite și scrisorile nefran-cate se vor refusa.

UN ESEMPAR
PENTRU DISTRICTE... 55 BANI

PREȚUL ABONAMENTULUI
Pe an pentru capitală... lei anul 24.
Pe jumătate an... » 12.
Pentru districte pe an... » 27.
Pe șese luni... » 14.
Pentru străinătate pe an... » 30.
Reclame și inserțiuni linia... » 2.
Anunțuri, linia... Bani 30.

Pentru abonamente, reclame și inserțiuni se va adresa la **D. T. I. STOENESCU.**

SUMARIU

1. Administrațiunea Ghimpelui,
2. Scrisoarea baronului Von Kalik, poesie de CESARIN.
3. Săptămâna, de IITL.
4. Apoi nu's civilisată? poesie de G. TĚUTU.
5. Proiectele pentru palatul Camerii, de MEDEHG.
6. La 1 Octombrie, poesie de BODESCU *după Curierul interese-selorii.*
7. Cugetări și proverbe, de MEDEHG.
8. Fugi d'aci că mori, poesie de BUFTEA.
9. Una alta, de STINDOR.
10. Bun avocat, după PRESENTUL.
11. Bibliografie.
12. Teatru, opera Italiană, va reprezenta astă-zi frumoșa o-peră AIDA, care a avut un strălucit succes, și care se re-presintă dupe cerere.

ADMINISTRATIUNEA «GHIMPELUI»

Pentru a preîntîmpina grelele cheltueli în a-parițiunea regulată a GHIMPELUI, rugăm cu insistință pe Domni abonați, cari nu și-au achitat abonamentul încă pînă acum, să bine-voiască a ne satisface legitima noastră cerere, grăbind achitarea cât mai curîndu, pentru a nu ne pune în trista și neplăcuta pozițiune a le publica numele și apoi a'i trece în Catastichul Dracului, în care se trecu numai cei malonești.

Ne adresăm rugăciunea noastră către persô-nele din următoarele localități :

Ismail, Slatina, R. Vilcea, Tergoviște, Buzău, R. Sărat, Focșani, Bacău, Piatra, Iași, Huși, Galați, Brăila, Caracal, Turnu-Măgurele, Turnu-Severin, Vlașca, Ilfov, București, Câmpu-Lung, Pitești și Tergu Jiului.

Mai facem apelul și la persônele alu căroru nume s'a publicat deja în mai multe numere, daca mai au un grăunte de morală, și onestitate, să ne achite cât mai curîndu de dreptul nostru, spre a nu'i trece în Catastihul Dracului.

SCRISORE DESCHISĂ

A BARONULUI VON KALIK
cătregiariu GHIMPELE.

Tomne Chimbe,

Ich bitte zu publiziren
Pentru preise te unti pan,
Eu sintu aus de-offiziren
Oestreichischer Unterthan;

Și, crețel, che nu amu ghelde
Ca se mulțumescu cum freu,
Cellor ce din roșu 'n verde
Dilnicu se prefacu meretu.

Der Herr Consul imi tot spune :
— „Du, ferdamter, n'ai se perî,

„În pâne curînd te-oitu pune
„Și vei fi grosser Bancheru ;
„Amu pe duoi cu mintea scurtă
„Ce inalte posturi au :
„Sacro-Santă și Gun' ascultă...
„L'alu meu gestu... tumba se datu...

„Agiamii cu mari pretenții,
„De tîmă ca se nu'i ridu,
„Îmi spunu ale lor intenții...
„Ca belferi ce suntu de rîndu.

„Nu 'ncercămă zădărnica
„Cu-acești omeni kind lucrămă...
„Cum pățimă cu de-alde-aceia
„Ce ne facu de tremurămă...

„Pentru-așa bună părere
„Mulțumescu acestorî smei...
„Tribuni mari : kind n'au putere,
„Iar kind au : devinū blândi mtei!“

Baron von Kalik.
Pentru conformitate,
CESARIN.

SĂPTĂMÂNA

Firul electricu atât din Urali cât și din Albion nu pré dă semne bune de pace : armistițiul de duoe ori câte duoe-deci de zile, pare c'a avut mai multu de scopu de cât un răgazu nouu pentru și mai mari armări de cât un conferință pacificătoare.

Să fie ore ceva seriosu în noile legiuni calmuce ce ne anunță că mobilizează ursul celu alb, în în-grizitorele regimente ce pretindă că recrutăză blondi din Albion, în nenumăratele bataliuni ce chiamă sub drapelu pe fideli prophetulu, ori numai gogorițe din partea tuturor a mai lassa din pretențiuni la viitorea conferință marii pretențioși ?

Noi unii, nu scimă ce se mai dicemă, căci din Cartea verde, distribuita zilele acestea lui Burtă-verde, nu rezultă nimic de felul acesta, afora dora de certitudinea că, de și mare lucru avemă adu la postelnicia, totuși păgubitoare forte este, pentru globul și glóbele pămîntesci, în zile critice ca cele de adu, lipsa marelui pacificator alu Univer-sulu P. P. P. P. de Crapppp!

Fideli spiritulu de imitațiune tradițională, scos-

amă și noi cărțulu verdu pentru că tôte statele scotă cărțulu verdu, albastre sau roșu; armat-am, mobilizat-am, concentrat-am și noi pentru că tôte statele armăză, concentrăză și mobilizeză! N'amă lassațu nimica deci nefacutu din ceea ce face Evropa; pentru ca, la casu de amenințare, — ca și Evropa, Asia, Africa, America și Australia, — evenimentele se nu ne găsescă nepregătiți!

De aceea tare s'au supăratu pe guvernul xanamorasițu dela Trompeta Cârnaților ; de aceea multu s'au necăjită pe obladuire buzati, sub tôte raporturile, dela Timpuriul, și, în vocabularul lor de invective bine-născute, allegu esența trivialitaților bine-crescute cu cari bombardăză pe puternici.

Ca recompensă ansă, desaprobata obladuire cu modul acesta de Timpuriul, de a Cârnaților Trompeta, de Luptatorul-Gladiator și... finalmente de unu seriosu organu, — în formă de abecedaru, — a nume «La boite aux lettres», (Tolba cu gogosi, în liberă traducțiune), nu este lipsită și ea de aprigi susținători!

Între alții, unu nouu mai allesu, a cărui autoritate, — ca Calyso între nympe, ca salamul între cârnați, ca Nicolae între m'erați — aprobând politica obladuirii, îi dă unu renfortu aprópe de 94 1/2 la sută!

Acesta este Unirea democratică!

Este adevăratu că Românul de adu, făcendă pânegiricul, — sui generis — Unirei democratice, nu ne spune altu de cât că «nouu organu de publicitate, — savantu, superb, patriotu și... tot ce «poftiți, — nu e ceva nouu; programul se nu este «un programu de adu, ci copiatu din vechiele colóne ale Românulu», și... alte asemenea laude și temiveri, — printre lina, — la adresa Unirei democratice...

Funia pe s'endurată nu lă putea susține mai cu taria! Cu alte vorbe, Unirea democratică n'arū fi altu de cât unu Copir-buch alu Românulu.

Să ne erte ansă domni critici ai nouulu organu; noi scimă că acolo este flórea, este fala nouei generațiuni... avocatesci, și nu ne indomă că, ori-când unu ca domnul Gună, va voi se facă a merge trebile strună, junimea savanților avocați și avocațel dela Unirea democratică, da-va cuvenitul contingentu de prefecti de județe, de prefecti de poliți, de ministrii de lucrari publice, de coloneli, generali și amirali de uscat, de căscat și de mare; de agent, consuli și ambasadori diplomatici... lefile numai se fie grasse.

Atunci, o! atunci, adio Brătien, Kogalnicen,

Golesei, Campineni! Atunci, o! atunci se vedeți administrațiune, probă cea de ați a fratelui Gună!

Pînă atunci însă domni avocați, cu *sinceritatea* și *talentul* ce 'i însuflețesc, nu vor înceta a susține prin gazetă adevărul și dreptatea politică, cum făcură în cele patru numere pînă ați, era prin tribunale, adevărul și dreptatea juridică, cum făcură cu pre onorabilul Anton Arion care, de n'a putut fi salvat de tot, vina nu este a domnilor avocați ci a tribunalului care, de nu l'a lipsit de pensiuine alu *nemaculatelor* slujbe severșite, l'a lipsit însă de drepturile cetățenesci pe trei ani mari și lați!

Tocmai ne aflăm la partea juridică și uităsemu a vă spune că, dillele acestea, s'au instalat noul inalti magistrați la Curtea de Cassăpiă: dd-nii Schina președinte de secțiune și Bacaloglu membru.

Affluința publicului era numerosă; *emborii*, mai toți, — cum de exemplu kyr Lacherdopoulos, Halvagiopoulos, Deli-zorzooglous, — erau presinți...

Toți consiliații, în binișe și islice roșii, jumătate d'a-drepta și jumătate d'a-stanga d-lui primu președinte, stau înșiruiți soldătesce...

Primul președinte, c'ua voce sono-ă, citește apelul nominale alu Curții...

La vr'ua duoe nume ce se termină în *Escu* și *Eanu*, publicul *emborii*, cu proxenul hellenul în frunte, găsind disonanță în concertul terminațiunilor numelor, facu grimase...

Se proclamă însă noul președinte și noul consiliaru...

— *Dignus est!* exclamă căți-va...

— «Axios!» urlă întregu parterul...

Și ast-fel se sfirșesc *naționala* ceremoniă cu avantajul d'a nu cădea și Curtea de Cășăpiă, cum căduse Senatul mai acum de cece ani, în disgrăția d-lui Bacaloglu, d'a fi numit: «*una superfetațiune constituțională*».

A! d'era uităsemu a vă spune ceea ce știu că forte vă interessă...

Marele partidul liberalo-conservatoro-votatoro bătătoru priimesce renforturi pe și ce trece în personalul redacțiunii *Timpuriului*...

După Iancu Levente Constantinescu, țop Ițicu de Bauer; după Ițicu de Bauer, hop Ilinca slujnica lui Istrate Negulescu; după Ilinca slujnica lui Istrate Negulescu, țoropoc Costea-Chioru Cantaridescu...

Întellegem noi acum cauza pricinii de unde deduce *Timpuriul* că deja dusă pe copeă este oblăduirea de ați...

În adevărul, cu Leventi, Ilinca, Baueri, Hioți, Ciufli și Costea-Chioru... Cantaridesci, atingerea culminei fericirii, — în Pușcăriă sau Balamuci — nu pôte fi de cât apropiată...

Călătoria bună, și, prestă pușcină, brațele fericitului Geambașu fie vă deschise...

Sfirșind aci cu glumele, avemu a pune în vedere ddlor senatori, deputați și ministrii, pentru cari avemu totă stima și respectul, — afără de *sacro-santul* de la externe, și de *surdo-mutul* dela interne, — trei puncte principali...

Primo; se afirmă că comissarii români din Vienna, însărcinați cu elaborarea tarifului vamale, au susținut drepturile țerei cu multu patriotism și măestria, d'era că, excelența sa sacro-santul, a acordat, directu conșului, ca s'î complacă, ceea-ce comissarii, — și ori-ce altu român, — n'arū fi acordat uă dată cu capul. Fie din servilismu, fie din neghibiă, d'o fi una ca asta, n'arū trebui ore dd. senatori, deputați și ministrii, a cerceta, și, în casu afirmativu, a da afără, ca p'ua măssea stricată, pe autorul... sacro-santū?

Secundo; scimū că d. Cantilly, liberul alleșu dela Teleorman, a fostu proclamat deputat; nu scimū însă de va priimi s'între pe așa calle; aceea însă ce ne importă mai multu a sci este: n'arū cere ore cuviința, — și trebuința, — ca dd. senatori, deputați și ministrii s'obligă pe *surdo-mutul* dela Interne a scăpa țerra de prefecti ca cei de Vlașca, Teleorman, Ialomița, Brăila, etc.

Tertio; este ore atât de utilă concentrarea oștirilor, și n'arū fi mai nemerit, mai economic chiar, a se întorče omenii pe la vetrele lor, ași cul-lego porumburile, a se căpētui de țarnă, și numai, în casu de nevoie urgentă, a se remobilisa și reconcentra după încetarea armistițiului?..

Acestea aveamū de șiș ați. — Omū mai spune altele dumineca viitoare.

Titi.

APOI NU'SŪ CIVILISATŪ?

Cândū auđū fără 'nctare
Pe mai mulți nebotezați
Că imi dicitu, în gura mare:
«Nu'i din cei civilisați»
Sci? imi vine ametele;
Și amū dreptu necontestatū.
După ce suntū plinū de fală,
Apoi nu'sū civilisatū?

După ce amū căscatū gura
Prin Paris, pe la Berlin,
De unde moștenitū ura
Pentru totū ce nu'i străinū;
După ce că'n franțusesce
Sciū trei buche desghețatū,
Ba vr'o trei și inglesesce,
Apoi nu'sū civilisatū?

După ce cunoscutū pré bine
După mod' a mă 'mbrăca
Și ori cândū, de grații pline
Complimente a'ndruga,
Earū pe partea femeiască
S'o admirū neincetātū
Totū în limba franțusescă,
Apoi nu'sū civilisatū?

După ce, pe din afară
Recitezū pe Pol-de-Coc,
Și v'ersū fumuri din țigară
Alergându din locū în locū
Făr'se amū vr'ua trebușioră
(Caci mă ținū aristocratū
Ș'astă braslă n'o s'e mōră),
Apoi nu'sū civilisatū?

După ce că portū barbetă
Lungă tocmai de unū cotū
Și vedū numai prin lornetă
Fără care nici nu potū,
Eară dogmele crestine
Ce din ceruri ni s'au datū
Suntū ieresuri pentru mine,
Apoi nu'sū civilisatū?

După ce cabrioletă
Cu doi cai eū sciū mâna
C'ua dulceta-ășia cochetă,
În câtū pôte fermeca;
După ce cu dibăcie
Ori-ce calū neinvetātū
Ilū galopū la călărie,
Apoi nu'sū civilisatū?

După ce egalitate
Cerū într'una (de și tristū,
Caci amarnicū o combate
Alū meū sufletū egoistū);
După ce cu stăruința
Cautū votū de deputatū,
Eū omū mare de sciința
S'e nu fiū civilisatū?

După ce că de minune
Cunoscutū stosū și bacarū
Și esamenū potū depune
De pichetū și de neră;
Eū, ce amū în totū Parisul
Datorit de'nspămintatū
Earū de plată nu dueū visulū,
Apoi nu'sū civilisatū?

George Tăutu.

PROECETELE

PENTRU

PALATULU CAMAREI

Plânge lumea și oftază d'era cândū evgheniștii fură oropsiți la unū mieđū de nopte, fōră surle și cim-bale, fără alaiū și fără mângăieri radovicesci. Și cum s'e nu plângă cândū vedū bunătățile ce ne-au lăsatū, d'era mai cu sēmă cândū se gândescū la cele ce-aveau de gândū s'e facă. Buniōră acești milostivi urmași ai Fanarului dintr'a cărorū ghiară e mirare cum a scăpatū turnulū Colții, nu mai aveau nimicū de făcutū de cōtū palate maaari totū unulū și unulū, maaari câtū unū bostanū ba și mai și. Între dēsele era și palatulū cāmarei.

Mojicii și opincarii de ați, care și-au pusū în capū se drōgă ce-au ruptū evgheniștii, numai d'astea nu s'arū fi priceputū s'e facă. Boierii însă... boierii nu puteau lucra 'n surpături, ei crescuti pe pufū ca beizadelele, ei chiețați și adunați ad-hoc, ei nobili de vetră și de lae. Decī. concursū pentru planulū unai palatū de chiețați. Disū făcutū, Budgetulū fiindū dōdora, palatulū le lipsea. Aveau calulū: le trebuiau potōvele și hățurile. Cine se bănuiască c'aceste hățuri avēu s'e le scape din mână!

Data concursului sosese. Și tētă că domnii arhitecti alergă cu planurile. Lucralū nu e de glumă: suntū patru, toți botezați de poruncelă și feluriți în vopsele. Ne acceptamū că diaristica s'e bubnie: Ași, fugi d'acolo; nu mai visa. Foile cotidiane au tăcutū mălcă, lāsându-ne nouē acētă pacoste. D'era s'e facemū cunoscința cu dōmnele planuri.

Unulū pornesce de la Roma și se chiamă *Trajan*. e plin de pretențiunī și de fumuri. Ci-că are s'e ne colonizeze țera cu monumente (sic) precum omoni-mul d'acum 18 veacuri ne a colonisat-o cu Romani.

Altulū vine mai d'apōpe; e ciltēnū neaoșū și Romanū verda. *Severin* l'a botezatū nașiu-sēu.

Unū alū treilea strigă, prin colori și prin liniū alandala: *Salus patriae!* adică «scăpați patria de cei lați concurenți, că de unde nu m'amū dusū pe copeă»!

În fine celū din armă e neamțū nemțescū, și dovēda e temelnică, caci se chiamă *Odin*, celebru nume la iubiții noștri protectori. Se vede că bietulū creștinū, vedēndū câtū de bine și-au făcutū treburile la noi compatrioții lui, Strusberg-Ujest-Ratibor și tata..., a cređutū că e tocmai epoca unū nou chilipirū.

Și în adevărū, d'era *Odin* nu și-a datū multă ostēnelă. A 'ntinsū hărtia cea mai bună și — mergēndū drept ca nēmțulū — a croitū planulū cu vro 3,000 de metrii pătrați mai mare de câtū piața Constantin-Vodă. O ho! nēmțule, că nu ești pe câmpulū Bărăganului! În Bucuresci locurile suntū măsurate! Nēmțulū însă s'a făcutū că nu vede n'aude, și de aceea și cei însărcinați a premia planurile vorū fi nevoiți s'elū imiteze, trāmițāndulū pe câmpulū Bărăganului.

Despre *Severinū* n'avemū multe de șiș. În numărulū 42 din 17 Octombore amū vorbitū indestulū. Cititorii suntū d'era rugați s'e recitescă și s'e pro-citescă acele puține rēnduri. Ș'apoi cumū pirdalniculū se mai dicitū ceva, cândū maaarele nostru arhitectū Tabai, care multe borobōte a făcutū în specialitatea sea, l'a condamnatū de susū pēnē josū? Gurele rele ci-că gelosia arū fi pricina motivului. Alții dau cu gândulū că lucrulū e plānuitū de toți, din causă de economie, bietulū *Severinū* s'e nu iea premiulū I cum merita. În fine suntū și alții care vedū în acēta uă afacere politică, caci politica trebuie s'e între în tōte, mai alesū cândū unū Nēmțū ca *Odin* va fi pusū la uă parte.

Trajan? Uf, s'ermāne Trajan! Multū te-ai chip-suitū ca s'e pui curtea de onōre afară din cor, ulū edificulū?

D'era «sala pașilorū perduți» (în formă de șiură ca cea de la *Apele de la Văcăresci*)? Nu vedī că în locū s'întri din ea în sala de ședințe te'mpedici de scară?

Prin coridōrele laterale sălū de ședințe (ș'acelea neluminate!) trebuia să pui s'e trecă nșierit, ărū nu dipotați. La dracu, mai mare ocară!

D'era noi publiculū ce o s'e vedemū din tribunele d-tēle? C rulū, adică tavanulū, caci de oratorū nici că e vorbă!

D'era cabinetulū președintelū Camerei? L'at trinitū tam nesamū despre grajduri, pe cândū spre podulū mogosiōei ai aședatū cuhnele. D'era mēncăciosū ești, bade Trajane! Ia naiba, ai uitatū că la cameră nu se discută bucătaria? s'eu că te ai în-

telesu cu *Salus patriae* ca să vă bateți jocu de câmară?

Căci ș'acesta e totu așa de bocian, Domnitorului i-a făcutu uă loje, par'eamu fi la teatru. Se vede că și-a croitu planulu in vederea vr'unui *circ*.

Ca s'ajungi la alu 2 lea etagiu, îți spargi capulu de tavanulu sălii de d'asupra. Du-te bre de 'nveță architectura, inainte d'a te presenta la concursuri. N'ai eșitu nici calfa și faci pe mesterulu! Intrarea cotită in sala ședințelor; lipsa de armonie între încăperi; fațadele nesăbuite; cei 118 metri lățați fiecărei secțiuni de deputați ca să nu lași marelui sale de ședințe de cătu 80, sunt greșeli nepermise care nu trebuie săși permită a spera nici alu 10-lea premiu, afară de nu v'ei uni cu toții in contra *Severinului*, care v'a făcutu marț! **Medehg.**

1 OCTOMBRIE 1876

I

Români! unu clopotu sună cu glasu resonatoru
Pe voi, pe toți v'ei chemă unu vécu resbunatoru,
Pe voi urmași ai Romei ș'a Marelui Ștefan
Căci astă-ți peste-unu secolu de doliu trece un-an!
Unu anu de cându unu secolu o crimă a ascunsu
Ș'o sfiță resbanare in inimă a p'etrusă
De cându pe corpa'n sânge a Domnului Român
Jurat'au totu creștinulu peirea in păgănu...
Ce 'n lacoma lui sete de-alu gloriei aventă
Cu aur și omoruri furat'au unu pământu...
Pe care toți vitejii pe d'ensulu s'au năsutu
Ș'o glorie Moldovei in lume au făcutu!...

Ei morți de multu, acuma din morți s'au deșteptat
Simțindu pe-a loru morminte piciorulu necurat
A Iudei națiune... ca uli rătăcitori...
Făcendu prin morți să trecă a morței reci fiori!
Eroi Români cu gîngiuiri pe față invaliți
Simțu ura... daru ei încă parū încă neclintiți
In gropă ei așteptă din ceru să vie-unu v'entū.
Ș'atunci cu față golă să iasă din mormentū
S'arate înc'odată ce p'ote unu Românū.
Dăndu țerei a sa fiică furată de la siu!

II

Ce ore-nu au acuma serba resonatoru
Austria mărăță cu-alu s'eu mândru poporū?
De ce atâtea muzici in aeru resuna
Și imnulu veseliei prin nori se strecura?
De ce cu-atăta fală armatele trecu
Ș'a lorū trufase stéguri prin aeru filfian?
Ce ore acea țără serba așa pomposu
De așa mulțimea totă forma unu cercu voiosu?
Ea dusă in orbire de omeni v'endatori
Ce dau pe aurū, țără, frați, mamă și surori
Serba in veselie cu jidovulu poporū...
Răpirea Bucovinei făcută prin omorū!
Nu vede că prin sânge serbase cu mândrie
Ș'a ei serbare mândră de mörte o să'i fie...
Nu vede că pe fruntea-i stă cris a ei răpi
Făcute țerei n'ostre prin mörtea a duo martirū!

III

Deci voi Români ce 'n doliu strămoșii ați găsitu
Nu plângeți Bucovina și Ghica omoritu!
Căci lacrima ascunde perfidii femeesci
Ș'arată omenirei deșertăciuni lumesci
Dar plânsulu să v'ei fie de săbii ascuțiri
Și glasulu de durere de glonțe vijairi
A caru mersu de mörte să facă pe păgănu
Să simță că 'n măcie Romănu și romănu
Cându ap'era prin mörte prin sânge incheगतū
O țără 'ngenuchiată ș'unu Domnu decapitatū!
Gătiți căci viitorulu va fi judecatorū
Și mări lua-va plata judaiculu poporū?

IV

Deci voi Români ce-o țără prin mörte ați perdutū
Și voi ce injosire-i cu ochii ați v'edutū...
V'ei puneți toți in doliu, serbați și voi acumu
A lorū serbare mare treantă ca prin fumū
Serbați cu micu cu mare, b'etrănu, copilū in randū
Deșertăciunea lumei la lume ar'andū!...
Căci celū ce a datū o mână cu Iuda v'endatorū
Va perde a sea țără și nume și poporū!!
(*Curierul intereslorū*).

D. Bodescu.
din Universitate

CUGETĂRI ȘI PROVERBE

In promisiuni maru nu te 'nerede de cătu pe jumătate. Făr' a alerga la p'erculū lădatu cu saculu, mulțamește-te a căra cu sinulu, s'eu chiaru cu căciula.

*

Nu e desulu să fi t'eneru, frumosu, avutu și de nemu mare. Decă n'ai inv'etatură și talentu, vei fi totu-d'enna mediocru: uă flóre, ce e dreptu, d'era uă flóre fără mirosu.

*

Prostulu bine 'mbrăcatu atrage privirea lumei; lumea însă își ințorțe privirea indata ce deschide gura.

*

In zadaru cei mai ilustrii dascali s'arū sili să facă unu omu dintr'unu stupidu. Cându ore cocosteculu va putea vorbi ca papagalulu?

*

Fii cătu de bunu și te v'ei strica adunandu-te cu cei răi. Apa de riu e dulce; d'eru, cându riulu s'a v'ersatu in mare, cinei mai p'ote bea apa?

*

Apele politice, fiarele cu ghiare și cu córne; ómenii de finanțe; femeile limbute; Ovreii și Grecii de ađi; domnitorii și diplomații nu merită nici uă incredere.

*

Măncarea pentru unu leșinatū e ca plóia r'ecórosă pentru sem'ănaturile uscate.

*

A p'arasi pe unu vechiu amicū pentru unulu nou, e a te omori in speranța d'a trăi m'aine.

*

Nesațiulu produce r'utatea, din r'utate nasce incăp'ătinarea și — vai! — adesea ori incăp'ătinarea conduce la crime.

*

Pentru omulu nenorocitu binele pare a fi un r'eu. Pentru copilulu pusū la pedepsă, brațele mamei s'ele suntū uă pușcarie. Ideea face mai multu de cătu totă realitatea.

*

A sta la 'ndouială 'n momente supreme e uă lașitate.

*

Sufletele mari au curagiū in nenorocire, modestie in prosperitate, sinceritate in consiliu, ne'nduplecare 'n luptă, dorință d'a face binele ori-cândū, oricum, ori pentru-cine.

*

Inamicii ce trebuiescū invinși suntū: nesciința, mânia, frica, lenea, nedreptatea, avariția, nesinceritatea și luxulu. Restulu va ceda, cându acestea vorū fi biruite.

*

Săraculu care iubesc adev'erulu p'etuesce d'ece miu de trilióne: bogatulu mincinosu nici uă para.

*

Fie-care e numitu «amicu» d'ua mie-două de ómeni. Mare mirare decă in toți va găsi unulu singuru căruia s'ei dea acestu nume din adănculu inimii.
Medehg.

FUGI D'ACI, NEICĂ, CĂ MOR

Te primblai mai ieri prin curte,
— Unei fetiți, d'icemu eu, —
Aveai hațele cam scurte,
Și le redicai mereu;
Căci prin curte piriță,
De la ploae se scurgea;
Le sărea ca uă căpriță,
Și 'n apă se resfringea:

Dar se las vorba ascunsă,
S'eu nu ia p're mare sbor.
Fetița roșind respunsă
Fugi d'aci, neică, că mor.

Ce frumósă, palpitanda,
De amoru atunci erai;
Gurița ta surid'anda.
Promitea un dulce ral.
Sinul t'eu p'area 'n dispută

Cu a corsagiulu strinsori;
Te cr'eamu din ceru cădută
Și prin corpū simțeamu fiori:

Dar se las vorba ascunsă
S'eu nu ia p're mare sbor.
Fetița roșind respunsă
Fugi d'aci, neică, ca mor.

Nu sciū de ce mori tu dragă,
Dar eu mor d'amorul t'eu;
Și brațulu meu cam din șagă,
O incinse ca un br'eu.
Fetița, surprinsă, cade...
Cadu și eu. — amor divin,
Ale tale dulci., cascade,
Se inganau prin suspin:

Dar se las vorba ascunsă,
S'eu nu ia p're mare sbor. —
Fetița abia respunsă
Nu fugi, neică, că mor.

București 1876, Octomb. 29.

Buf. . .

UNA - ALTA

Economii in budgetul de ch'eltueli. — Ca amici sinceri și devotați ai guvernulu, ne permitemū a l'ū sfătui, ca, in economiile viitoare ce are a se face asupra ch'eltuelilor budgetulu 1877, se cruce pe cât se va putea pe camerari, pe aprođi, pe copisti și pe telegrafisti. — Economii credemū că multu mai umflate și mai nemerite se potū găsi in grăsecele curți de Cassatiune și de Compturi; in directorii de servicie dela finanțe; in generalii-inspectorii, inspectorii și sub-inspectorii dela tote departamentele; in sub-prefecturi și poliții, éra mai cu sémă in reducerea, p'ina la cea mai simplă expresiune, a salariilor Pré-sinților Mitropoliți, Episcopi și Egumeni cari, *dupó lege*, neav'end mitropolitese, episcopese și egumenesese, de ajunsu le p'ote fi, ca fală, darul „care de sus este pogoritū,” și, ca miđloce, petrahilul, in care le comandă sfânta n'ostă religione a se m'argini.

Domul M. Kogălniceanu, a sositu pe deplinu s'ăn'etosu Duminecă s'era din străinătate.

P'urul Romăniel, in numărul de Vineri, afirmă că, unu „micu grupu incepe a se forma, in parlamente, in jurul acestui bărbatu, in sensul ideilor s'ele, și de aceea „speră in imbunătățirea s'ortei țerranulu care suf'era amarū.”

Are dreptate *P'urul Romăniel*, și bine face de d'alu Kogălniceanu „ale salle dintru ale salle,” pentrucă, cum a d'isū salvatorul: „de veți tăcea voi, p'ietrile vorū striga,” și pentru d. Kogălniceanu, p'ietrile chiar potū striga in Romănia că țerranul și ro'nănișmul au avutu și au in elu uă divinitate.

D. Protopopescu-Colivărescu, financiarul, bez de bucovna birsană și de *musicia* pa-vo-ga-diana nu mai scie, bietul chrestinū, uă b'ocă; nimicū nu l'ū impedeceă îns' d'a comanda și cump'ara mereu uvrage francese de autori classici, de economiă politică și de tot felul de sciințe...

Intrebați, de curiositate, pe toți librarii din București d'asa comediă... pe p'arete.

Acum caută unu traduc'etoru s'ei le tileniască pe romănesce apla și unu barometricu s'ei le *vire* in deblă prin modul machinelor pneumatice...

Avis amatorilor...

Noul musiu Jourdain e galantū... nu tocmesce,

Stindorū.

Bun Advocat. — Un om din Carolina, in America, care a fostu tras in judecată pentru c'ar fi furat un cal, a fost achitat in urma faimósei p'ledoarie a avocatulu s'eu. Avocatulu, merg'and acasă, intrebă in drum pe clientulu s'eu: Ai sc'apatu, d'ér acum spune adev'erat, a furat calul saū nu?

— Domnule, p'ina ađi sciam că am furat calul, d'ér acum dup' ce am ađit cum ați vorbit D-v'ostă, eu singur nu mai sciū decă in adev'ér 'l am furat saū nu.

(*Presentul din Călăraș*)

JULES MICHELET

PRINCIPATELE DUNARENE

TRADUCTIUNE DE

Nicolae N. Nennovic.

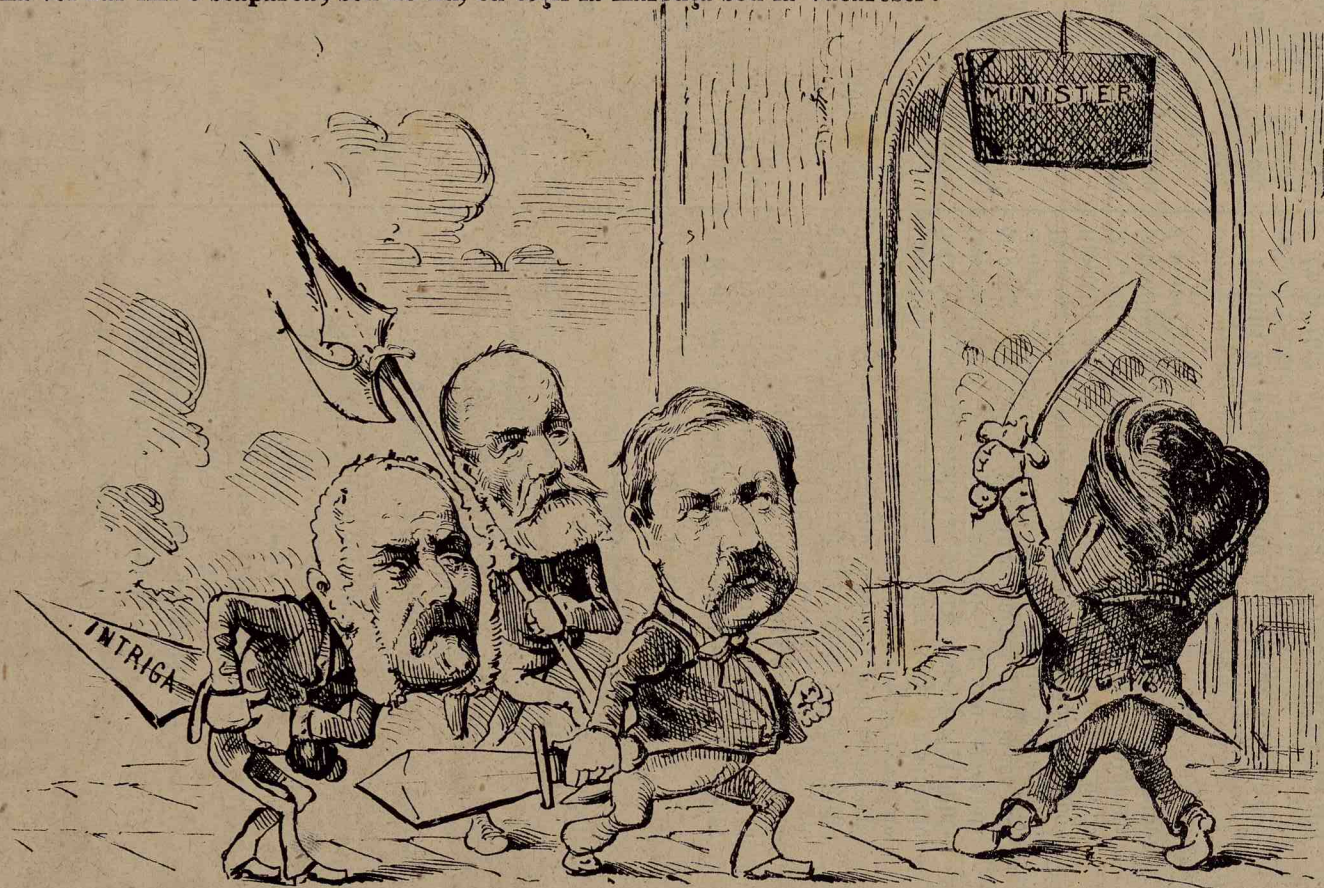
De v'indare la administrațiunea diarulu *Romănu* strada D'ómnei, Nr. 14, p'etulu unu esemplaru 1 leu și 50 bani.

— Vedeți, amici mei, că ori de câte ori m'am apropiat de tron, flăcările lui m'au părjolit ș'am devenit serum și urechiat ca și voi. La voi dar îmi e scăparea, se'u de nu, cu toții la Mărcuța se'u la Văcăresci!

— E'u vă esecut ordinele și voi îmi dați cu piciorle ca la un nemernic, și totuși nu vă părăsesc. Numai acest amie'u TIMPURIŪ, mă recunoște de bun.

De ce și pentru ce se face opoziție în Senat, și încă de cei mai curățeți cu concursul acestor doi flusturatici de la spatele piursiivarisescului.

— Acum când vi s'a realizat înfocata voastră dorință, vă rog, să mă primiți și pe mine în Sanctuarul DOMNIBI vóstre, de la Mărcuța. Si e'u sunt bun de Ministru ca și cei ce te înconjoră, Măria Ta.